

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43CoSr/7/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6918200680
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Blaha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6918200680.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Blahu, členiek senátu JUDr. Drahomíry Dibdiakovej a JUDr. Márie Jamriškovej, PhD. v právnej veci žalobcu V. W. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX/X, XXX XX M. Sobota, zast. AK Bitalová & Demeterová, s.r.o., so sídlom Žánovská 5183/2A, 979 01 Rimavská Sobota, IČO: 47 244 798 proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516 o zrušenie rozhodcovského rozsudku a o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalovaného proti rozhodnutiu Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 6Csr/1/2018-123 zo dňa 19. marca 2019 takto

rozhodol:

Rozhodnutie Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 6Csr/1/2018-123 zo dňa 19. marca 2019 v napadnutej časti prvej, tretej, štvrtej a piatej výrokovej vety zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozhodnutím v prvej výrokovej vete pripustil zmenu žaloby, „kde žalobca okrem zrušenia rozhodcovského rozsudku žiadal žalovaného zaviazat' aj na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.115,23 Eur“. V druhej výrokovej vete konanie zastavil v časti žaloby, v ktorej žalobca žiadal určiť, že rozhodcovská zmluva zo dňa 24.04.2014 je neplatná.
2. V tretej výrokovej vete zrušil rozhodcovský rozsudok vydaný Slovenským arbitrážnym súdom, zriadeným Asociáciou slovenských arbitrážnych súdov, so sídlom Krížna 56, Bratislava zo dňa 20.10.2017 sp. zn. 109/11/2016.
3. V štvrtej výrokovej vete uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.115,23 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a v piatej výrokovej vete priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému vo výške 100%.
4. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa pôvodne domáhal zrušenia uvedeného rozhodcovského rozsudku z dôvodov podľa § 45 ods.1 písm. g), i), j) a l) zák.č. 335/2014 Z.z. Žalobu odôvodnil tým, že nárok uplatnený v rozhodcovskom konaní vznikol na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8200067300 (ďalej aj „Zmluva“) uzavretej medzi žalovaným a žalobcom dňa 24.04.2014, na základe ktorej mal poskytnúť žalovaný žalobcovi finančné prostriedky vo výške 960,- Eur, ktoré mal žalovaný vrátiť v 42 mesačných splátkach po 51,44 Eur a celková čiastka na vrátenie žalovanému predstavovala 2.160,48 Eur. Žalobca uvádzal, že výška RPMN bola uvedená v sadzbe 68,48% a ročná úroková sadzba vo výške 70,02%. Žalobca uhradil žalovanému jednotlivými splátkami ku dňu podania žaloby 2.006,16 Eur. Podľa žalobcu uvedená Zmluva o schválenom úvere je v rozpore s § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože má nesprávne vypočítanú RPMN, úroková sadzba je vyššia ako RPMN, v celkovej čiastke uvedenej v bode 6 Zmluvy, ktorú mal žalovaný zaplatiť v sume 2.160,48 Eur, je uvedený len úver a úroky, nie je v ňom zahrnutý poplatok vo výške 71,76

Eur, o ktorú sumu žalovaný vyplatil žalobcovi nižší úver a tento poplatok nebol zahrnutý do RPMN pri jeho výpočte. Skutočná výška RPMN preto dosahuje 80,90% a nie 70,02%. Žalobca tvrdil, že uvedený úver je bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 uvedeného zákona. Žalobca ďalej namietal, že Zmluva neobsahuje presne vymedzenú výšku, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Dohodu o poskytnutí služby podľa čl. 8.8.1.-8.8.6. Zmluvy spočívajúcej v možnosti odkladu maximálne 3 splátok úveru a v jeho záväzku zaplatiť poplatok vo výške 138,14 Eur za túto službu, považoval žalobca za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Tvrdil, že mu nebol poskytnutý úver 960,- Eur, ale len 890,83 Eur. Napriek uvedenému rozhodcovský súd v napadnutom rozhodcovskom rozsudku uviedol, že Zmluva o revolvingovom úvere má všetky zákonné náležitosti, dohodnutá odplata neprevýšila pri úvere odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu, pričom však rozhodcovský súd sa bližšie nezaoberal ustanoveniami Zmluvy a postupoval v rozpore s právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa.

5. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca následne doplnil žalobu a rozhodcovský rozsudok žiadal zrušiť aj z dôvodu absolútnej neplatnosti rozhodcovskej zmluvy podľa § 53 ods. 5 Obč. zák., t.j. z dôvodu neplatne dojednanej rozhodcovskej doložky.

6. V doplnení žaloby žalobca poukázal aj na rôzne znenie úverovej zmluvy v jej bode 5 a 6 tvrdiac, že žalobca ako dlžník podpísal dňa 22.04.2014 žiadosť o poskytnutie úveru (v bode 5 žiadosti), čo je len návrhom na uzavretie zmluvy a predmet zmluvy je obsiahnutý až v jej bode 6, ktorý vyplňal žalovaný dňa 24.04.2014, ktorý žalobca písomným spôsobom neakceptoval a jedná sa preto o nový návrh žalovaného na uzavretie zmluvy, ktorý žalobca neakceptoval.

7. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca žiadal pripustiť rozšírenie žaloby a zaviazat' žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 1.115,23 Eur ako rozdielu reálne obdržanej sumy od žalovaného zo dňa 25.04.2014 vo výške 890,93 Eur a žalobcom vyplatenej čiastky 2.006,14 Eur.

8. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalovaný vo svojom vyjadrení žiadal žalobu zamietnuť keď tvrdil, že v zmluve je správne uvedený údaj o výške RPMN, pretože dohoda o poskytnutí služby za odklad troch splátok úveru nebola podmienkou ani predpokladom pre vznik zmluvy a preto poplatok za jej dojednanie sa nezapočítava do celkových nákladov pri výpočte RPMN. Tvrdil, že táto dohoda je individuálnym dojednaním a nejde o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Nesúhlasil ani s tvrdením, že predmetná zmluva neobsahuje vymedzenú výšku, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Tvrdil, že rozhodcovský súd riadne preskúmal skutkový stav a vo veci riadne rozhodol.

9. Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalovaný sa k doplneniu žaloby vyjadril tak, že uzavretie rozhodcovskej zmluvy bolo v súlade so zákonom. Tvrdil, že v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku nie je možné prejednávať inú vec, keďže ide o osobitný druh konania, ktorého predmet vymedzuje zákon. Tvrdil tiež, že výška odplaty za poskytnutý úver nie je neprimeraná, je v súlade s právnou úpravou zohľadňujúcou priemernú odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu. Porovnanie s údajmi bánk je nesprávne.

10. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že na nariadenom pojednávaní právna zástupkyňa žalovaného ospravedlnila svoju neúčasť a preto okresný súd pojednával a rozhodol v jej neprítomnosti. Pred týmto pojednávaním žiadal žalobca pripustiť zmenu a rozšírenie žaloby a okrem zrušenia rozhodcovského rozsudku žiadal zaviazat' žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia 1.115,23 Eur, pričom zároveň zobral späť aj žalobu v časti, v ktorej žiadal vysloviť, že predmetná Rozhodcovská zmluva zo dňa 24.04.2014 je neplatná. Súd prvej inštancie na pojednávaní rozhodol o zastavení konania v časti vyslovenia neplatnosti rozhodcovskej zmluvy a rozhodol aj o zmene žaloby. Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie rozhodoval nielen o zrušení rozhodcovského rozsudku, ale aj o iných nárokoch žalobcu, ktoré podľa okresného súdu súvisia so zrušením rozhodcovského rozsudku.

11. Dospel k záveru, že Rozhodcovská zmluva č. 8200067300 zo dňa 22.04.2014 bola uzavretá ako samostatná zmluva, je technicky oddelená od samotnej zmluvy o poskytnutí úveru aj všeobecných obchodných podmienok a preto je individuálne dojednaná a nie je neplatná.

12. Pri posudzovaní listiny nazvanej „Žiadosť o poskytnutie úveru/zmluva o revolvingovom úvere č. 8200067300“, ktorá bola podkladom vydania napadnutého rozhodcovského rozsudku dospel okresný súd k záveru, že pri rozhodovaní rozhodcovským súdom boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa podľa § 45 ods.1 písm. i) zák.č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, keď rozhodca v rozhodcovskom konaní priznal žalovanému nároky a plnenia, ktoré treba považovať za plnenia nemožné, právom nedovolené, a to z absolútne neplatnej spotrebiteľskej zmluvy o revolvingovom úvere.

13. Dospel k záveru, že právny vzťah strán sporu mal byť založený na základe dokumentu - Žiadosť o poskytnutie úveru/zmluva o revolvingovom úvere, pričom zistil, že žalobca tento dokument podpísal 22.04.2014 a žalovaný dňa 24.04.2014, kedy doplnil údaje o schválenom revolvingovom úvere v bode 6, pričom však v tomto bode sú uvedené iné údaje ako v bode 5, ktoré boli známe žalobcovi v čase, keď túto listinu podpisoval. V bode 5 je uvedená predpokladaná RPMN za úver 70,02% a predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 63,32% a v bode 6 je uvedená RPMN za úver 68,48% a predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 60,5%. Okresný súd dospel k záveru, že vyplnením bodov 2 a 6 a podpísaním tejto listiny bez vyplnenia údaju v bode 6, bol žalobcom prezentovaný návrh na uzavretie zmluvy za podmienok uvedených v bode 5. Ak chcel žalovaný návrh prijať, mal ho prijať v znení tohto návrhu, čiže doplniť do bodu 6 údaje zhodné s údajmi v bode 5. Podľa okresného súdu však tieto údaje sú rozdielne a keďže bol prijatý návrh so zmenami údajov dodatočne vyplnenými v bode 6, nedošlo k riadnemu uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere. Až žalovaným vyplnená listina s údajmi v bode 6 sa mala považovať za nový návrh na uzavretie zmluvy, ktorý žalobca neakceptoval.

14. Súd prvej inštancie sa zaoberal platnosťou rozhodcovskej zmluvy a dospel k záveru, že právomoc rozhodcovského súdu bola založená touto zmluvou, keď po jej preskúmaní zistil, že neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky a nebolo preukázané, že by žalobca bol nútený takúto zmluvu podpísať. Keďže však mal preukázané, že zmluva o revolvingovom úvere je absolútne neplatný právny úkon, neprichádza podľa jeho názoru do úvahy ani skúmanie, či zmluva obsahuje alebo neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a potom na základe takejto neplatnej rozhodcovskej zmluvy (správne malo byť uvedené úverovej zmluvy) nemohlo prebehnúť zákonné rozhodcovské konanie, v ktorom bol vydaný predmetný rozhodcovský rozsudok. Z uvedených dôvodov okresný súd preto napadnutý rozhodcovský rozsudok zrušil.

15. Keďže okresný súd mal preukázané, že žalobca zaplatil žalovanému 2.006,16 Eur, pričom obdržal úver vo výške 890,93 Eur, zaviazal žalovaného na vyplatenie rozdielu žalobcovi vo výške 1.115,23 Eur ako bezdôvodného obohatenia získaného z neplatnej zmluvy o revolvingovom úvere.

16. Proti prvej, tretej, štvrtej a piatej výrokovej vete rozhodnutia okresného súdu podal včas odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods.1 písm. f) a h) CSP. Navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok a sám rozhodol tak, že žalobu zamietne aj v časti, v ktorej jej súd prvej inštancie vyhovel a žalovanému priznal právo na plnú náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

17. V odvolaní namietal, že napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol o pripustení zmeny žaloby a súčasne rozhodol aj o zmenenej žalobe. Tvrdil, že takýto postup je v rozpore s ustanoveniami CSP, pretože rozhodnutie o pripustení zmeny žaloby vo forme uznesenia sa doručuje procesným stranám a až po jeho právoplatnosti môže súd konať o zmenenej žalobe. Poukázal pritom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 22.09.2010 sp. zn. 1Cdo/51/2009. Takýto postup podľa žalovaného porušuje jeho právo na spravodlivý súdny proces. Namietal, že pokiaľ okresný súd v treťom výroku zrušil rozhodcovský rozsudok a štvrtým výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 1.115,23 Eur, jedná sa o postup a rozhodnutie, ktoré odporujú ustanoveniam zák.č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

18. Citovaný zákon podľa žalovaného upravuje, že predmetom konania o žalobe o zrušení rozhodcovského rozsudku je len konanie o tom, či dôjde k zrušeniu rozhodcovského rozsudku alebo nie a tomu zodpovedá aj vymedzenie procesných podmienok pre takéto konanie a tiež aj postup v prípade zrušenia rozhodcovského rozsudku. Podľa žalovaného sa okresný súd pri rozhodovaní o zmene žaloby nezaoberal tým, či sú splnené podmienky pre súčasné konanie o zmenenej žalobe. Postup, ktorý má nastať v prípade zrušenia rozhodcovského rozsudku upravuje Zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom

konaní tak, že buď súd sám koná o žalobe, na základe ktorej sa začalo rozhodcovské konanie alebo o nej koná rozhodcovský súd. Predmetom konania o zrušení rozhodcovského rozsudku nie sú iné nároky alebo veci.

19. Žalovaný ďalej namietal závery súdu prvej inštancie, ktorý uviedol, že nedošlo k uzavretiu úverovej zmluvy z dôvodu, že medzi návrhom na jej uzavretie a prijatím návrhu je rozdiel v údajoch RPMN. Okresný súd vôbec nezdôvodnil, na základe akých skutočností a dôvodov mal za to, že údaj o RPMN by si účastníci zmluvy vôbec legálne mohli dohodnúť. Ak okresný súd tvrdil, že nedošlo k dohode o výške RPMN, takýto postup považoval za formalistický a predčasný. Tvrdil, že z povahy náležitostí zmluvy o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že niektoré náležitosti nemôžu byť predmetom dohody a zákon takúto dohodu ani nepredpokladá. Medzi takéto náležitosti nespádajúce pod dohodu patrí aj RPMN. Tvrdil, že hodnota RPMN sa nikdy nedojednáva a preto sa účastníci zmluvy na tejto náležitosti ani dohodnúť nemôžu. RPMN sa objektívne dohodnúť nedá, vyplýva z právnej úpravy upravujúcej spôsob určenia tohto údaje. Žalovaný pritom odkázal na znenie § 2 písm. i) a § 9 ods.2 písm. l) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Pri určení RPMN sa vychádza z údajov existujúcich v danom čase. Medzi tieto údaje patrí aj dátum prvého čerpania úveru. Tento je známy v čase uzavretia zmluvy a nie v čase, kedy sa podáva žiadosť o poskytnutie úveru. Podľa žalovaného preto zákonná úprava určenia RPMN nielen svojim textom, ale aj spôsobom jeho určenia vychádza z toho, že nejde o úver dohodnutý, ale určený presne stanoveným spôsobom. Ak by žalovaný neurčil údaj RPMN postupom podľa zák. č. 129/2010, t.j. nie podľa výpočtu stanoveného zákonom v čase uzatvorenia zmluvy, ale by uviedol predpokladanú hodnotu RPMN podľa bodu 5 zmluvy, porušil by Zákon o spotrebiteľských úveroch. Tvrdil, že žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru žiaden návrh RPMN zo strany žalobcu neobsahuje, uvádza sa v nej len údaj o predpokladanej RPMN. Tvrdil preto, že okresný súd nesprávne posúdil otázku vzniku zmluvných vzťahov a odkázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29.06.2016 č.k. 5Co/839/2016. Podľa žalovaného RPMN nepredstavuje predmet záväzku, jedná sa o informáciu určenú spôsobom, ktorý predpisuje zákon. Ak okresný súd dospel k záveru, že nedošlo k vzniku zmluvy z dôvodu, že zmluvné strany sa nedohodli na hodnote RPMN, tento jeho záver je vecne nesprávny. Tvrdil, že okresný súd dospel k nesprávnemu záveru o neplatnosti úverovej zmluvy, na základe čoho rozhodol o zrušení rozhodcovského rozsudku a súčasne aj o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.115,23 Eur. Namietal aj rozhodnutie súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania, pretože žalobca zavinil zastavenie konania v časti o určení neplatnosti rozhodcovskej zmluvy a napriek tomu okresný súd rozhodol v rozpore s výsledkom tohto konania tak, že žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania.

20. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca svojim podaním zo dňa 15.08.2019. V ňom navrhol, aby odvolací súd potvrdil napadnuté rozhodnutie ako vecne správne a priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

21. Žalobca tvrdil, že postup okresného súdu nie je v rozpore s CSP, keď rozhodol o pripustení zmeny žaloby a súčasne aj o zmenenej žalobe bez jej doručenia procesným stranám. Poukázal na to, že v zmysle bodu 12. napadnutého rozhodnutia právna zástupkyňa žalovaného žiadala svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlniť a preto súd pojednával a rozhodol v jej neprítomnosti. Pred týmto pojednávaním však žalobca žiadal pripustiť zmenu žaloby a jej rozšírenie, kde okrem zrušenia rozhodcovského rozsudku žiadal zaviazat' žalovaného aj na vyplatenie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.115,23 Eur. Súd preto konal v neprítomnosti žalovaného. Žalobca tak isto zobral žalobu späť aj v časti, v ktorej žiadal vysloviť, že predmetná Rozhodcovská zmluva zo dňa 24.04.2014 je neplatná. Pretože sa žalovaný ospravedlnil z neúčasti na pojednávaní a súhlasil s konaním bez jeho účasti a keďže žalobca pred začatím konania vo veci samej zobral čiastočne žalobu späť, potom okresný súd správne rozhodol o čiastočnom zastavení konania a o zvyšku nároku, konkrétne o zrušení rozhodcovského rozsudku a o vydaní bezdôvodného obohatenia. Zdôraznil, že žalobca dňa 06.09.2018 doplnil žalobu o určenie, že rozhodcovská zmluva je neplatná spolu s uplatnením nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.115,23 Eur, pričom žalovaný sa k týmto skutočnostiam dňa 19.09.2018 vyjadril. V tomto vyjadrení žalovaný neriešil, či rozhodovanie o vydaní bezdôvodného obohatenia sa má riešiť pred všeobecným súdom alebo v rozhodcovskom konaní. Túto skutočnosť namietal až v odvolaní.

22. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie okresným súdom o nemožnosti dohodnutia RPMN, tento záver súdu prvej inštancie naopak žalobca považoval za správny tvrdiac, že z uvedených dôvodov nedošlo k riadnemu uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere. Poukázal okrem

iného na to, že nedošlo len k zmene RPMN v bode 5 a 6, ale aj k zmene predpokladanej výšky RPMN zo 63,32% na 60,50%. Ak teda žalobca ako spotrebiteľ a žiadateľ nemal v čase vyplňania bodu 5 formulára k dispozícii všetky obligatórne údaje v písomnej podobe, ako ich požaduje zákonná úprava, nemohlo dôjsť k uzatvoreniu zmluvy o úvere so žalovaným.

23. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

24. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa § 379, § 380 ods.1 a § 385 ods.1 Civilný sporový poriadok (CSP) v senáte bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

25. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že strany konania podpísali ku dňu 24.04.2014 žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere č. 8200067300. Zo spôsobu uzatvárania tejto zmluvy vyplýva, že žalobca ako žiadateľ o úver a dlžník vyplnil uvedenú listinu pod bodom 5 s dátumom podpisu 22.04.2014, pričom v týchto údajoch o požadovanom revolvingovom úvere okrem iného uviedol predpokladanú RPMN za úver 70,02% a predpokladanú RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 63,32%. Následne po predložení uvedenej žiadosti žalobcom o poskytnutie úveru, žalovaný dňa 24.04.2014 doplnil do bodu 6 údaje o schválenom úvere a túto žiadosť/zmluvu podpísal dňom 24.04.2014, pričom v bode 6 okrem iného doplnil údaj o RPMN za úver v sadzbe 68,48 % a predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu v sadzbe 60,50%. Na základe takto odsúhlasených podmienok sa zaviazal žalovaný poskytnúť žalobcovi úver vo výške 960,- Eur a žalobca sa zaviazal splácať uvedený úver 42 mesačnými splátkami po 51,44 Eur. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že žalovaný poskytol žalobcovi finančné prostriedky vo výške 890,93,- Eur, t. j. dohodnutú výšku úveru zníženú o poplatok za poskytnutie úveru.

26. V bode 7. Žiadosti/Zmluvy o revolvingovom úvere potvrdenej písomne obidvoma stranami sporu sa odkazuje na úpravu obsiahnutú v zmluvných dojednaniach, ktoré sú na zadnej strane uvedenej Žiadosti/Zmluvy (ďalej aj „Zmluva“) a ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť uvedenej Zmluvy. Zároveň sa v bode 7. nachádza vyhlásenie žalobcu, ktorý súhlasí, že ním požadovaná poskytnutá čiastka je maximálna a veriteľ je oprávnený po posúdení jeho schopnosti splácať požadovaný úver poskytnutú čiastku úveru jednostranne znížiť, upraviť výšku, počet a splatnosť jednotlivých splátok úveru, RPMN úveru (pričom výška úroku a RPMN nebude vyššia než v prípade úveru požadovaného dlžníkom v bode 5) bez toho, aby to znamenalo porušenie povinnosti zo strany veriteľa. Svojim podpisom žalobca v čl. 7. Zmluvy potvrdil, že ak nebude súhlasiť so zmenami týkajúcimi sa výšky a ostatných parametrov úveru, je oprávnený od zmluvy odstúpiť, prípadne zmluvu s okamžitou účinnosťou vypovedať v lehote jedného mesiaca odo dňa doručenia tejto zmluvy.

27. V čl. 13. Zmluvy vyhlásili strany konania, že riadnym vyplnením a následným podpisom tejto Žiadosti/Zmluvy všetkými zúčastnenými stranami uzavrel veriteľ s dlžníkom zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania na zadnej strane tejto Žiadosti/Zmluvy.

28. Dňa 24.04.2014 uzavreli strany sporu samostatnú zmluvu - Rozhodcovskú zmluvu č. 8200067300, v zmysle ktorej si dohodli právomoc Rozhodcovského súdu v Bratislave na prejednanie sporov vzniknutých z uvedenej úverovej zmluvy.

29. Na základe takto dohodnutej právomoci rozhodcovského súdu podľa rozhodcovskej zmluvy bol žalobca zaviazaný rozhodcovským rozsudkom Slovenského arbitrážneho súdu so sídlom Krížna 56, Bratislava pod sp. zn. 109/11/16 zo dňa 20.10.2017 zaplatiť žalobcovi 874,48 Eur s príslušenstvom.

30. Podľa § 45 ods.1 zák. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej ZoSRK) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak

a. účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu,

b. účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní,

- c. rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania,
- d. stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu,
- e. spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,
- f. stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- g. v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- h. vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca,
- i. stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- j. rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom,
- k. výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky,
- l. rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

31. Podľa § 45 ods. 3 ZoSRK súd v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. c), e) a i) až l). Ak sa dôvod zrušenia rozhodnutia vzťahuje len na časť rozhodcovského rozsudku, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti, ak je dotknutú časť možné oddeliť od nedotknutej časti výroku rozhodcovského rozsudku.

32. Podľa § 47 ods.1 ZoSRK, ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodu neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, nemožnosti riešiť predmet sporu v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo z dôvodu, že sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, pokračuje súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia na návrh niektorého z účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

33. Podľa § 47 ods.2 ZoSRK, ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z iného dôvodu, ako je uvedený v odseku 1, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva zostáva v platnosti a vo veci rozhodne opätovne stály rozhodcovský súd. Rozhodca, ktorý vydal zrušený rozhodcovský rozsudok, je z nového prerokovania a rozhodnutia veci vylúčený a vo veci sa ustanoví nový rozhodca.

34. Podľa § 47 ods.3 ZoSRK, ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z toho dôvodu, že stály rozhodcovský súd rozhodol na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky alebo porušil všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, a ak konanie pokračuje pred stálym rozhodcovským súdom podľa odseku 2, je stály rozhodcovský súd v ďalšom konaní viazaný právnym názorom súdu o neprijateľnosti zmluvnej podmienky alebo o inom porušení všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa.

35. Podľa § 139 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP) žalobca môže počas konania so súhlasom súdu meniť žalobu.

36. Podľa § 142 ods.1 CSP o prípustnosti zmeny žaloby súd rozhodne spravidla na pojednávaní, na ktorom bola zmena navrhnutá, alebo na pojednávaní, ktoré nasleduje bezprostredne po tom, ako bola zmena žaloby uplatnená podaním mimo pojednávania.

37. Podľa § 142 ods.2 CSP uznesenie, ktorým súd pripustil zmenu žaloby, doručuje súd subjektom, ak neboli prítomné na pojednávaní, na ktorom nastala zmena, do vlastných rúk.

38. Podľa § 39 Zák. č. 40/1964 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 24.04.2014 (ďalej Občiansky zákonník) neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

39. Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

40. Podľa § 46 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľnosti, musia byť prejavy účastníkov na tej istej listine.

41. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

42. Podľa § 2 ods. 1 písm. i) Zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 24.04.2014 (ďalej zákon o spotrebiteľských úveroch) na účely tohto zákona sa rozumie ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

43. Podľa § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

44. Podľa § 9 ods. 2, písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

45. Podľa § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a. zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b. zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c. v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

46. Podľa § 19 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.

47. Podľa poznámky pod písm. b) prílohy č. 2 v bode I. Zákona o spotrebiteľských úveroch pri výpočte RPMN začiatočný dátum je dátum prvého čerpania.

48. Predmetom tohto konania je nárok žalobcu na zrušenie rozhodcovského rozsudku, pričom súd prvej inštancie zároveň na základe návrhu žalobcu a po pripustení zmeny žaloby na pojednávaní dňa 19.03.2019 rozhodol aj o nároku žalobcu voči žalovanému na vydanie bezdôvodného obohatenia. Súd prvej inštancie neposudzoval vzťah medzi stranami sporu, ako ani povahu zmluvy o revolvingovom úvere medzi stranami konania. Dospel k záveru, že predmetná zmluva podpísaná žalovaným dňa 24.04.2014 a žalobcom 22.04.2014 vôbec nevznikla (bod 16. napadnutého rozhodnutia), resp. je absolútne neplatným právnym úkonom (bod 21. napadnutého rozhodnutia), pretože návrh žalobcu v bode 5 žiadosti je len návrhom na uzavretie zmluvy, ktorý zo strany žalovaného nebol prijatý bez výhrad a preto jeho podpis na žiadosti s doplnením údajov pod bodom 6 sa mal považovať za nový návrh na uzavretie zmluvy, ktorý žalobca v písomnej podobe neakceptoval. Podľa okresného súdu na základe takejto neplatnej zmluvy preto nemohlo prebehnúť zákonné rozhodcovské konanie, ktoré priznalo žalovanému ním uplatnený nárok voči žalobcovi. S takýmto právnym posúdením odvolací súd nesúhlasí.

49. Aj keď to súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí neuviedol, je nepochybné, že vzhľadom na postavenie žalobcu ako fyzickej osoby a žalovaného ako poskytovateľa úveru sa medzi stranami jedná

pri uzatváraní Zmluvy o revolvingovom úvere o spotrebiteľský vzťah podľa § 52 a nasl. Obč. zák. a pri uzatváraní uvedenej Zmluvy o revolvingovom úvere sa jedná o spotrebiteľský úver podliehajúci zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

50. Svoj záver o neuzatvorení Zmluvy medzi stranami konania založil súd prvej inštancie na rozdielnosti údajov o RPMN uvedených žalobcom v bode 5 a žalovaným zmenených v bode 6 Žiadosti/Zmluvy.

51. V zmysle § 2 písm. i) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu 24.04.2014 ročnou percentuálnou mierou nákladov sa rozumejú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19. V ust. § 19 Zákona o spotrebiteľských úveroch pri RPMN a jej výpočte sa odkazuje na vzorec uvedený v prílohe č. 2. Príloha č. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch definuje základnú rovnicu vyjadrujúcu rovnosť poskytnutého spotrebiteľského úveru na jednej strane a splátok a poplatkov na druhej strane, ktorá vyjadruje RPMN a kladie do rovnováhy na ročnom základe celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok a platieb, poplatkov na strane druhej. Jedným zo vstupných údajov pri výpočte RPMN je okrem iného podľa poznámky b) v prílohe č. 2 aj začiatkový dátum, ktorým je dátum prvého čerpania. Dátum čerpania úveru môže byť ovplyvnený práve dátumom uzavretia zmluvy. V zmysle § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia Zmluvy medzi stranami konania povinnou náležitosťou Zmluvy o spotrebiteľskom úvere je RPMN a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzavretia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

52. Z uvedeného je zrejmé, že údaj o RPMN nie je vecou konsenzu a dohody medzi stranami uzatvárajúcimi Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ale je vyjadrením ceny úveru na základe relevantných vstupných údajov platných ku dňu uzavretia Zmluvy. Pokiaľ preto dochádza k uzavretiu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi stranami konania v rôznom časovom úseku, t.j. návrh na uzavretie Zmluvy zo strany žiadateľa je datovaný iným dňom ako jeho akceptácia zo strany poskytovateľa úveru, je zákonnou povinnosťou poskytovateľa úveru vypočítať RPMN podľa relevantných vstupných údajov ku dňu uzavretia Zmluvy, v danom prípade ku dňu podpisu tejto Zmluvy veriteľom podľa § 46 ods.2, prvá veta Občianskeho zákonníka. Samotná výška RPMN teda nie je vecou konsenzu, t.j. návrhu na uzavretie Zmluvy a jeho akceptácie, ale je výsledkom matematického prepočtu ku dňu uzavretia Zmluvy tak, aby došlo k splneniu zákonných náležitostí ohľadne jej správneho určenia podľa § 9 ods.2 písm. j) a § 2 písm. i) s použitím § 19 a prílohy č. 2 zák.č. 129/2010 Z.z.

53. Relevantnou skutočnosťou pre výpočet RPMN sú vstupné údaje vyžadované zákonom pre jej výpočet. Uvedené vstupné údaje navrhnuté žalobcom v bode 5 Žiadosti/Zmluvy a schválené žalovaným v bode 6 sú zhodné vo výške úveru, počte splátok, výšky splátok, ako aj ročnej úrokovej sadzby úveru. Medzi stranami konania preto došlo k zhodnému prejavu vôle na tých parametroch, ktoré sú základom pre výpočet RPMN. Žalobca podpísal návrh na uzavretie Zmluvy v odlišný dátum ako je podpis žalovaného o jeho akceptácii. V takom prípade ako bolo uvedené vyššie je zákonnou povinnosťou poskytovateľa úveru vypočítať RPMN podľa relevantných vstupných údajov ku dňu uzavretia Zmluvy, t.j. keď písomným prejavom vôle akceptuje návrh žalobcu na uzavretie Zmluvy o úvere. Ak sa účastníci Zmluvy o spotrebiteľskom úvere dohodli na výške úveru, termíne splatnosti, výške, počte a splatnosti splátok úveru a ostatných nákladov úveru, žalovaný je povinný vykonať výpočet RPMN úveru podľa zákonom stanovených pravidiel a matematického vzorca a zistená hodnota sa uvedie veriteľom do akceptácie návrhu dlžníka na uzavretie Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to bez ohľadu na to, či dlžník nejakú hodnotu RPMN úveru v návrhu uviedol alebo nie. Údaj o RPMN je dôsledkom matematického prepočtu na základe dohody o základných vstupných údajoch nevyhnutných pre jej výpočet.

54. V ustanovení § 9 ods.2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch je uložená povinnosť výpočtu RPMN v čase uzavretia Zmluvy v súlade so zákonnými predpokladmi a dohodnutými vstupnými údajmi. Odvolací súd preto nesúhlasí s právnym posúdením súdu prvej inštancie o tom, že z dôvodu rozdielne uvedenej výšky RPMN v bode 5 a 6 Zmluvy nedošlo k jej uzavretiu medzi stranami konania. Ak RPMN nemôže byť výsledkom dohody, pretože jej výška je určená zákonom stanoveným spôsobom na základe výpočtu zo vstupných údajov, k dohode o ktorých medzi stranami konania došlo, potom nie je možné aplikovať ust. § 44 ods.2 Občianskeho zákonníka o tom, že nedošlo k uzavretiu Zmluvy, pretože RPMN nie je vecou dohody, ktorá by podliehala návrhu na uzavretie Zmluvy a jeho akceptácie zo strany žalovaného. RPMN je výsledkom dohody o výške úveru, výške splátok, ich počte, dĺžke úveru a úroku a

ostatných vstupných údajov, pri ktorých došlo k dohode podľa čl. 5 a 6 Zmluvy uzavretej medzi stranami konania. Podľa odvolacieho súdu preto záver súdu prvej inštancie o tom, že nedošlo k uzavretiu Zmluvy o revolvingovom úvere z dôvodu rozdielnosti údajov o výške RPMN v bode 5 a 6 Zmluvy o revolvingovom úvere nie je správny.

55. Z dôvodov uvedených vyššie o zákonom určenom spôsobe výpočtu určenia RPMN nebolo v konaní preukázané, že by došlo k porušeniu kontraktáčného procesu podľa § 43a a nasl. Občianskeho zákonníka z dôvodu uvedenia inej výšky RPMN v bode 5 a 6 Zmluvy uzavretej medzi stranami konania. Podľa názoru odvolacieho súdu záver súdu prvej inštancie o neuzavretí Zmluvy z dôvodu odlišných údajov RPMN v bode 5 a 6 nie je správny a súd prvej inštancie mal preto posúdiť nárok žalobcu a napadnutý rozhodcovský rozsudok na základe uzavretej Zmluvy o revolvingovom úvere ku dňu 24.04.2014, čo však v konaní neurobil.

56. Pokiaľ žalobca vo vyjadrení k odvolaniu namietal, že v čase vyplňania žiadosti nemal k dispozícii všetky údaje o úvere (RPMN, predpokladaná RPMN) k tomu odvolací súd udáva, že údaj o predpokladanej výške RPMN uvedený v bode 5 mohol byť vyplnený žalobcom len na základe informácie veriteľa, ktorú bol povinný túto informáciu poskytnúť. Táto informácia však nemá za následok to, že by údaj o predpokladanej výške RPMN bol býval v čase podpisu žiadosti žalovaným súčasťou návrhu na uzavretie zmluvy, keďže tento údaj sám o sebe, nezávisle od vstupných údajov z ktorých sa vypočítava, nie je predmetom dohody. Porovnaním bodu 5 a 6 Zmluvy vyplýva, že údaje navrhnuté žalovaným v bode 5 relevantné pre určenie RPMN sú totožné s údajmi vyplnenými žalobcom pri akceptácii v bode 6 okrem výšky RPMN. Žalovaný nielenže nenamietol spôsob uzatvárania Zmluvy podľa 7, ale nevykonal ani odstúpenie od Zmluvy, resp. nevypovedal Zmluvu podľa čl. 7 Zmluvy, naopak akceptoval prijatie finančných prostriedkov, ktoré následne aj splácal.

57. Údaj o RPMN je náležitou Zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods.2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch. Jej absencia alebo nesprávne určenie v neprospech žalovaného (znenie účinné ku dňu uzavretia Zmluvy) nespôsobuje neplatnosť Zmluvy alebo záver, že by k uzavretiu Zmluvy nedošlo. Dôsledok je iný a to ten, že Zmluva neobsahujúca RPMN alebo obsahujúca RPMN nesprávne v neprospech spotrebiteľa spôsobuje, že úver poskytnutý na základe tejto Zmluvy sa považuje za úver bez úrokov a bez poplatkov. Pokiaľ by teda Zmluva neobsahovala žiaden údaj o RPMN alebo by bola nesprávna v neprospech žalovaného, dôsledkom nie je nevzniknutie Zmluvy alebo jej neplatnosť, ale posudzovanie takejto Zmluvy ako bezúročnej a bez poplatkov. Navyše žalovaným určená RPMN v bode 6 podľa vstupných údajov s prihliadnutím na deň uzavretia Zmluvy bola nižšia ako bola RPMN uvedená žalobcom v bode 5 a z tohto dôvodu preto nie je možné ju považovať za RPMN určenú v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa. (Správnosťou výšky RPMN s ohľadom na výšku úrokov za úver sa okresný súd na námietku žalobcu nezaoberal.)V opačnom prípade ak by hodnota RPMN bola podmienkou vzniku Zmluvy a teda obligatórnou náležitosťou podliehajúcou konsenzu strán, potom by uvedený následok absencie RPMN alebo jej nesprávneho určenia nemal žiaden význam. Záver súdu prvej inštancie, že z dôvodu rozdielne určenej RPMN v bode 5 a 6 nedošlo k vzniku Zmluvy o revolvingovom úvere, je preto nesprávny.

58. Odvolací súd konštatuje, že posúdením uzatvárania Zmluvy z dôvodu odlišne uvedenej výšky RPMN v bode 5 a 6 formulárov používaných žalovaným sa už vo svojej rozhodovacej činnosti zaoberal, pričom dospel k rovnakému záveru ako je prezentované v tomto rozhodnutí. Odvolací súd odkazuje už na svoju predchádzajúcu rozhodovaciu činnosť, napr. na rozhodnutie sp. zn. 43Co/30/2019-114 zo dňa 16.05.2019 a nemá dôvod odkloniť sa od nej. Odvolací súd poukazuje ďalej na skutočnosť, že aj v iných senátoch Krajského súdu v Banskej Bystrici pri rozhodovaní o obdobných nárokoch bol uvedený vyššie prezentovaný právny názor, napr. v rozhodnutí tunajšieho súdu 12Co/60/2017-74 zo dňa 31.05.2017 a k tomu istému záveru dospel aj ďalší senát tohto odvolacieho súdu, napr. vo veci sp. zn. 14Co/111/2018-82 zo dňa 22.01.2019. Odvolací súd vo svojej rozhodovacej činnosti v senáte 43Co ku dňu vydania tohto rozhodnutia nemá dôvod odklonu od svojej predchádzajúcej rozhodovacej činnosti.

59. Zrušenie rozhodcovského rozsudku v tretej výrokovej vete napadnutého rozhodnutia vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci súdu prvej inštancie o tom, že nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere vzhľadom na rozdielny údaj RPMN v bode 5 a 6 zmluvy o revolvingovom úvere. Tým, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil existenciu a vznik zmluvy o revolvingovom úvere, nesprávne posúdil aj existenciu predpokladov na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa §

45 ods.1 písm. i) zák. č. 335/2014 Z.z. (bod 15. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia). Nesprávny je preto aj jeho právny záver o tom, že na základe takejto neplatnej zmluvy nemohlo prebehnúť zákonné rozhodcovské konanie.

60. Tým, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil existenciu revolvingovej zmluvy, nevykonával žiadne dokazovanie a ani neskúmal, t.j. nepodrobil úverovú zmluvu kontrole, či spĺňa iné náležitosti vyžadované zákonom a či plnenie priznané rozhodcovským rozsudkom je v súlade so zákonom na základe iných skutočností. Žalobca okrem iného poukazoval na neprimeranú výšku odplaty dohodnutú v úverovej zmluve, neprimeranú výšku úrokov za poskytnutie úveru (vyjadrenie zo dňa 15.10.2018 v spise na čl. 92) a poukazoval aj na neplatnosť dohody o poskytnutí služby odkladu troch mesačných splátok. Týmito skutkovými a právnymi tvrdeniami sa súd prvej inštancie vôbec nezaoberal majúc za to, že zmluva o revolvingovom úvere platne nevznikla. Súd prvej inštancie na základe nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonával dokazovanie a vo svojom rozhodnutí sa vôbec nezaoberal aj inými zmluvnými podmienkami, o ktorých tvrdil žalobca, že sú neprijateľné, neplatné a neumožnil tak odvolaciemu súdu vykonať prieskum v odvolacom konaní týchto iných zmluvných podmienok namietaných zo strany žalobcu.

61. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že vo vzťahu k výške dohodnutých úrokov za poskytnutie úveru už zaujal stanovisko, napr. v rozhodnutí sp. zn. 43Co/41/2019, sp. zn. 43Co/76/2019, sp. zn. 43Co/22/2019, pričom aj vo vzťahu k dohode o poskytnutí služby odkladu splátok už zaujal svoje stanovisko, napr. v rozhodnutí sp. zn. 43Co/41/2019.

62. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods.1 písm. c) CSP zrušil v napadnutej časti tretej výrokovej vety a podľa § 391 ods.1 CSP mu vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

63. Žalovaný namietal v odvolaní aj prvú výrokovú vetu napadnutého rozsudku, ktorou okresný súd pripustil zmenu žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.115,23 Eur. V tejto časti sa jedná o rozhodnutie majúce povahu uznesenia v zmysle § 234 ods.1 CSP, proti ktorému však odvolanie prípustné nie je v zmysle § 355 ods. 2 s použitím § 357 CSP. Odvolací súd sa preto musel vysporiadať s otázkou, či žalovaným podané odvolanie voči prvej výrokovej vete je prípustné.

64. Žalovaný namietal, že procesný postup okresného súdu, ktorý pri vyhlásení rozsudku rozhodol aj o pripustení žaloby a súčasne aj o zmenenej žalobe, je v rozpore s CSP, odporuje jeho ustanoveniam a porušuje jeho právo na spravodlivý súdny proces. S takýmto záverom musí odvolací súd súhlasiť.

65. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca doručil súdu prvej inštancie dňa 07.09.2018 doplnenie žaloby, v ktorom navrhol rozšírenie žaloby o určenie, že Rozhodcovská zmluva č. 82000067300 uzavretá dňa 24.04.2014 je neplatná a zároveň sa domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.115,23 Eur z titulu bezdôvodného obohatenia. Z tohto dôvodu konajúci súd pôvodne vytýčený termín pojednávania na deň 11.09.2018 zrušil a odročil na neurčito.

66. Žalovaný sa k návrhu na rozšírenie žaloby, ktorý mu bol doručený dňa 13.09.2018, vyjadril svojim podaním zo dňa 19.09.2018. V bode III. tohto podania uvádzal, že v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku nie je možné prejednávať inú vec, pretože sa jedná o osobitný druh konania, ktorého predmet vymedzuje zákon. Návrh na zmenu žaloby a jeho doplnenie považoval za rozporné so zákonom, o ktorom súd nemôže konať. Poukázal na to, že ustanovenia zákona upravujú postup súdu po prípadnom zrušení rozhodcovského rozsudku, a to buď na všeobecnom alebo rozhodcovskom súde. V konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku sa nerozhoduje meritórne o obsahu vzájomného vzťahu sporových strán, ale len o tom, či sa ponechá alebo zruší rozhodcovský rozsudok. Navrhol preto, aby okresný súd nepripustil zmenu žaloby.

67. Okresný súd vytýčil vo veci pojednávanie na deň 19.03.2019, pričom ku dňu konania tohto pojednávania nevydal rozhodnutie o tom, či pripúšťa alebo nepripúšťa žalobcom navrhovanú zmenu žaloby. Žalovaný sa ospravedlnil za neúčast' na pojednávaní podaním zo dňa 06.03.2019.

68. Z obsahu zápisnice z pojednávania zo dňa 19.03.2019 vyplýva, že pred jeho začatím zobral žalobca žalobu späť v časti, v ktorej žiadal určiť, že rozhodcovská zmluva č. 8200067300 zo dňa 24.04.2014 je neplatná. Okresný súd na tomto pojednávaní pripustil zmenu žaloby aj na vydanie bezdôvodného

obohatenia vo výške 1.115,23 Eur a v časti určenia neplatnosti rozhodcovskej zmluvy konanie zastavil (prvý výrok napadnutého rozhodnutia).

69. Odvolací súd musí konštatovať, že právo žalovaného na spravodlivý proces takýmto postupom súdu prvej inštancie bolo porušené. Z ust. § 142 ods.2 CSP vyplýva, že uznesenie o pripustení zmeny žaloby sa doručuje do vlastných rúk. Tento postup pripadá do úvahy vtedy, ak súd nepripustil zmenu žaloby na pojednávaní, na ktorom boli strany prítomné. Z uvedeného potom vyplýva, že pokiaľ na pojednávaní rozhoduje súd o pripustení zmeny žaloby bez toho, aby čo i len jedna zo strán sporu bola prítomná na takomto pojednávaní, je povinnosťou súdu doručiť v písomnej podobe uznesenie o zmene žaloby druhej strane, a to dokonca do vlastných rúk. V danom prípade je sprísnená podmienka doručovania zmeny žaloby do vlastných rúk (tak ako v prípade doručenia žaloby), pričom týmto ustanovením sa mienila dosiahnuť ochrana strán konania tak, aby v prípade pojednávania mali vedomosť o tom, čo je predmetom konania a mali dostatočnú možnosť pripraviť sa na predmet konania a z toho vyplývajúci spôsob a rozsah tvrdení a dokazovania. Pokiaľ v danom prípade došlo k podaniu návrhu na zmenu a rozšírenie žaloby podaním zo dňa 06.09.2018, o ktorom sa žalovaný vyjadril podaním zo dňa 19.09.2018 tak, že navrhuje, aby súd túto zmenu nepripustil a pokiaľ mu ani spolu s predvolaním na termín pojednávania nebolo doručené rozhodnutie súdu prvej inštancie o pripustení zmeny žaloby, očakávanie žalovaného mohlo smerovať len k tomu, že predmetom tohto konania je pôvodný nárok, a to zrušenie rozhodcovského rozsudku. Akýkoľvek iný postup súdu prvej inštancie, ktorý nie je v súlade s ust. § 142 ods.2 CSP zakladá takú vadu v postupe okresného súdu, ktorého dôsledkom je porušenie práva na spravodlivý proces.

70. Žalovanému síce bol doručený návrh na zmenu žaloby, ku ktorému sa aj vyjadril, avšak navrhol ho zamietnuť a pokiaľ neobdržal rozhodnutie súdu prvej inštancie o pripustení zmeny žaloby, predmetom konania stále ostal nárok na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Pokiaľ sa žalovaný ospravedlnil za neúčast' na pojednávaní a na tomto pojednávaní súd prvej inštancie vydal rozhodnutie o pripustení zmeny žaloby, potom na zachovanie procesných práv mal súd prvej inštancie postupovať podľa § 142 ods.2 CSP tak, že mal písomne vypracovať uznesenie o zmene žaloby, doručiť ho žalovanému a odročiť termín pojednávania. Až po pripustení zmeny žaloby sa predmetom konania stáva nárok, ktorý je obsiahnutý aj vo výrokovej časti rozhodnutia súdu o pripustení zmeny žaloby. Súd prvej inštancie mal dostatok času od septembra 2018 do termínu nariadenia pojednávania 19.03.2019, aby samostatným rozhodnutím rozhodol o tom, či pripúšťa alebo nepripúšťa žalobcom navrhovanú zmenu žaloby a zabezpečiť tak vedomosť sporových strán o predmete a rozsahu konania o žalobcom uplatnenom nároku. V danom prípade tak súd prvej inštancie nepostupoval. V konečnom dôsledku okresný súd rozhodol o nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia skôr ako sa tento stal predmetom konania, t.j. pred doručením uznesenia o pripustení zmeny žaloby aj o tento nárok. Týmto procesným postupom došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces, čo je dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia v štvrtej výrokovej vete podľa § 389 ods.1 písm. b) CSP.

i. nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia okresný súd dňa 19.03.2019 rozhodol bez toho, aby žalovaný mal vedomosť o tom, že predmetom tohto konania je aj takto žalobcom uplatnený nárok. Takýmto nesprávnym procesným postupom súd prvej inštancie znemožnil žalovanému v uskutočňovaní jemu patriacich procesných práv, čím došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces a odvolací súd preto napadnuté rozhodnutie zrušil aj v štvrtej výrokovej vete, ktorou bol priznaný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Pretože odvolací súd konštatoval porušenie práva na spravodlivý proces, napriek tomu, že rozhodnutie o zmene žaloby je rozhodnutím, proti ktorému nie je prípustné odvolanie, v súlade s ust. § 365 ods.2 s použitím § 389 ods.2 CSP odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie o zmene žaloby aj v prvej výrokovej vete, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej v štvrtej výrokovej vete o priznaní bezdôvodného obohatenia, ktoré bolo v tejto časti zrušené. Z uvedených dôvodov odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie aj v jeho prvej a štvrtej výrokovej vete.

71. Odvolací súd navyše konštatuje, že súd prvej inštancie sa v rozhodnutí vo veci samej vôbec nezaoberal okolnosťami, či boli splnené zákonné podmienky na pripustenie zmeny žaloby vzhľadom na znenie § 47 ZoSRK, ktoré upravuje postup a podmienky ďalšieho pokračovania konania po zrušení rozhodcovského rozsudku, pričom ďalšie pokračovanie pred všeobecným alebo rozhodcovským súdom závisí od dôvodu zrušenia rozhodcovského rozsudku. Z napadnutého rozhodnutia nevyplýva, či tieto podmienky súd prvej inštancie skúmal a či ich považoval za splnené alebo sa nimi vôbec nezaoberal. Podľa odvolacieho súdu pokiaľ nedôjde k zrušeniu rozhodcovského rozsudku z dôvodov uvedených

v § 47 ods. 1 ZoSKR, nie sú splnené ani predpoklady na pripustenie rozšírenia žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia.

72. Odvolací súd záverom konštatuje, že pokiaľ zaviazal súd prvej inštancie žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia vychádzajúc pritom z nesprávneho právneho posúdenia veci o neuzavretí zmluvy, nesprávne/predčasne posúdil aj nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia z tohto dôvodu.

73. Súd prvej inštancie v ďalšom konaní opätovne posúdi žalobcom uplatnený nárok na zrušenie rozhodcovského rozsudku na základe vyhodnotenia skutkových tvrdení strán sporu a vykonaného dokazovania. Pri svojom novom rozhodnutí bude vychádzať z právneho názoru odvolacieho súdu o tom, že rozdielna výška RPMN uvedená v bode 5 a 6 zmluvy o revolvingovom úvere nemá za následok neuzavretie zmluvy a nespôsobuje jej absolútnu neplatnosť. Pri posudzovaní nároku žalobcu na zrušenie rozhodcovského rozsudku nanovo posúdi ním uvádzané dôvody týkajúce sa podmienok a náležitostí zmluvy o revolvingovom úvere (výška odplaty, výška úrokov, nesprávne uvedenie RPMN, neplatnosť dohody o poskytnutí služby odkladu splátok a pod.), pričom sa vysporiada aj s ďalšími dôvodmi tvrdnými žalobcom o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a posúdi, či tieto skutočnosti boli zohľadnené rozhodcovským súdom majúúc na zreteli ust. § 45 ods. 3 ZoSRK o povinnom preskúmaní dôvodov na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 45 ods.1 písm. c), e), i) až l) ZoSRK v každom štádiu.

74. Vo vzťahu k žalobcom uplatnenému nároku na rozšírenie žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia posúdi takto uplatnený nárok pred rozhodnutím o pripustení zmeny aj v zmysle § 47 ZoSKR a o tomto procesnom návrhu rozhodne. Len potom ako rozhodne o pripustení alebo nepripustení zmeny žaloby spôsobom predpokladaným zákonom pri zachovaní procesných práv strán konania, o tomto nároku žalobcu nanovo rozhodne, ak dospeje k záveru o prípustnosti rozšírenia žaloby aj o vydanie bezdôvodného obohatenia.

75. Druhá výroková veta o zastavení konania v časti určenia neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, napadnutá odvolaním nebola a preto nebola ani predmetom odvolacieho konania. Odvolací súd však musí konštatovať, že okresný súd nerozhodol o pripustení zmeny žaloby aj o tento nárok a napriek tomu rozhodol o zastavení konania v časti, ktorá sa nestala predmetom konania.

76. Žalovaný podal odvolanie aj proti piatej výrokovej vete napadnutého rozhodnutia o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie. Pretože odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie v prvej, tretej, ako aj štvrtej výrokovej vete, zrušil aj súvisiaci piaty výrok o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie.

77. O náhrade trov prvostupňového, ako aj odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 396 ods.3 CSP v novom rozhodnutí o veci.

78. Rozhodnutie odvolacieho senátu bolo prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).